

Sòcrates: N'hi ha uns que desitgen les coses dolentes i d'altres que desitgen les coses bones? No et sembla, distingit amic, que tots desitgen les coses bones?

Menó: No, no m'ho sembla.

Sòcrates.: Hi ha, llavors, alguns que desitgen les coses dolentes?

Menó: Sí.

Sòcrates: ¿Però dius que les desitgen perquè creuen que les coses dolentes són bones o bé que, fins i tot coneixent que són dolentes, les desitgen?

Menó: Les dues coses em semblen possibles.

Sòcrates: Així doncs, en la teva opinió, Menó, algú pot desitjar una cosa dolenta sabent que és dolenta?

Menó: Certament. [...]

Sòcrates: ¿No és evident que els que ignoren el mal no el desitgen i que l'objecte dels seus desitjos és una cosa que ells creien bona, encara que fos dolenta, de manera que, desitjant aquest mal que desconeixen i que creien que és un bé, el que en realitat desitgen és un bé? ¿No és veritat?

Menó: Possiblement és veritat per a aquest cas.

Sòcrates: Doncs què? ¿És que els que desitgen les coses dolentes, com dius, pensant que les coses dolentes perjudiquen aquell que les aconseguixen, saben segur que seran perjudicats per elles?

Menó: Necessàriament. [...]

Sòcrates: ¿Però és que no creuen que els que són perjudicats són infeliços en la mesura mateixa en què són perjudicats?

Menó: També això és necessari.

Sòcrates: I és que als infeliços no els va malament?

Menó: Jo crec que sí.

Sòcrates: Hi ha, llavors, algú que vulgui ser infeliç i vulgui que li vagi malament?

Menó: No ho crec, Sòcrates.

Sòcrates: Així doncs, no vol ningú les coses dolentes, Menó, tret que vulgui ser ell mateix dolent. Doncs quina altra cosa és ser infeliç, sinó desitjar les coses dolentes i aconseguir-les?

- Tesi: intel·lectualisme ètic (no cal utilitzar aquesta expressió):
 - Tothom desitja el bé i, per tant, qui actua malament ho fa perquè no sap que és un mal (1,5 punts).
- Es tracta d'un diàleg amb Menó en què Sòcrates provoca que Menó canviï d'opinió (0,25 punts):
 - Menó comença opinant que hi ha qui desitja coses dolentes, sabent que són dolentes (0,25 punts).
 - Sòcrates el fa admetre que:
 - Ningú vol ser perjudicat, ja que això fa infeliç (0,25 punts).
 - Allò dolent perjudica (0,25 punts).
 - Per tant, ningú desitja allò dolent, sabent que és dolent.
- Organització i claredat (0,5 punts).
 - +20%: -0,5
 - +40%: -1
 - +60%: -2
 - +80%: -3

En aquest diàleg amb Menó, Sòcrates defensa l'anomenat intel·lectualisme ètic, segons el qual qui obra malament ho fa per ignorància, ja que el bé porta a la felicitat i ningú no vol ser infeliç. Responent les preguntes de Sòcrates, Menó comença opinant que hi ha qui desitja coses dolentes, sabent que són dolentes. Però Sòcrates el porta a admetre que qui desitja allò dolent en realitat pensa que és un bé, ja que el mal perjudica i, per tant, desitjar allò dolent, sabent que és dolent, voldria dir desitjar ser infeliç.

- Tema principal: intel·lectualisme ètic (2 punt).
 - La virtut depèn del coneixement.
 - Aquell qui sap què és la virtut o què és bo actuarà virtuosament.
 - Qui actua malament ho fa per ignorància.
- Marc històric i filosòfic: contra relativisme sofistes en el marc de les transformacions del segle V aC (1 punt).
- Possibilitat de conèixer el bé o la virtut: definició, universals (1 punt).
- Maièutica (1 punt).
- Dialèctica (1 punt).
- Coherència i cohesió (1 punt).